

กรุงเทพธุรกิจ

เรารักอาเซียน

รศ.ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ

ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
www.cas.kku.ac.th

การจัดตั้งเขตศก.พิเศษ ในมุมมองของนักธุรกิจ

ครั้งนี้เราจะมาพูดถึง ความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง
เขตเศรษฐกิจพิเศษในมุมมองของนักธุรกิจจากลาว ในพื้นที่
หนองคาย-เวียงจันทน์ กันบ้าง

ในการตัดสินใจของภาคธุรกิจ จะเน้นเรื่องความชัดเจน
และความคุ้มค่าในการลงทุนมากกว่าการพิจารณาในประเด็นอื่นๆ ดังนั้น
นักธุรกิจในลาว ส่วนใหญ่จึงเห็นว่า ความเป็นไปได้ในการดำเนินงานจัดตั้ง
เขตเศรษฐกิจพิเศษร่วม แต่ต้องคำนึงถึงประเด็นต่างๆ เนื่องจากหากมีความ
ไม่ชัดเจนเกิดขึ้นแล้ว จะทำให้การดำเนินการเกิดปัญหาขึ้นในภายหลังได้
และจะต้องเสียเวลาหรือค่าใช้จ่าย หรือต้นทุนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้
ในภายหลัง

หากเป็นเช่นนั้นแล้ว จะทำให้การลงทุนไม่เกิดความคุ้มค่า สำหรับโอกาส
ทางธุรกิจ นักธุรกิจจะสามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจได้อยู่แล้ว ทางภาค
รัฐเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่เข้ามาลงทุนก็เพียงพอแล้ว

นอกจากนี้ สำหรับกรอบที่เป็นไปได้ในการลงทุนและที่ที่ต้องการคือ การ
ดำเนินการด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อให้เกิดการเคลื่อนที่
ของสินค้า และมีการเชื่อมโยงของลาว เข้าสู่นโยบาย Land Link
ให้ประเทศลาว เป็นแหล่งเชื่อมโยงทรัพยากรของประเทศเมียนมา
ประเทศสังคมนิยมเวียดนาม ประเทศไทย และประเทศจีนเข้าด้วยกัน
ประเทศลาวได้เริ่มมีการสร้างทางรถไฟเชื่อมต่อประเทศต่างๆ เอาไว้
มาสิ้นสุดที่ท่านาแล้ง นครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อเชื่อมต่อกับประเทศไทย
ที่ อ.เมืองหนองคาย จ.หนองคาย

ในกรณีของสะพานเขตมีการพิจารณาเรื่องต่างๆ เช่นเดียวกับเขตพื้นที่
หนองคาย-เวียงจันทน์ แต่มีความแตกต่างกัน 2 ประเด็นคือ ในพื้นที่
ของเมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ
Savan-Seno แล้ว และมีการดำเนินการมาแล้ว 16 ปี นับจากปี 2546
ขณะที่ในพื้นที่มุกดาหารยังไม่มีเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อ มีแต่เส้นทางถนน
ในการเชื่อมต่อพื้นที่สะหวันนะเขต

ดังนั้น การจัดเขตเศรษฐกิจพิเศษร่วม ระหว่าง มุกดาหาร-สะหวันนะเขต
เป็นการสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทับซ้อนกัน และทำให้เกิด
ผลกระทบกับนักลงทุนเดิมที่มีอยู่ ทั้งผู้รับสัมปทานในการดำเนินงาน
ของ Savan Park หรือ ธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในเขตแล้ว ดังนั้นรูปแบบ
ความเป็นไปได้ของพื้นที่นี้จึงมีความแตกต่างกับ หนองคาย-เวียงจันทน์ คือ
จะเป็นลักษณะของความร่วมมือของ 2 ประเทศให้จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ขึ้นในพื้นที่ สะหวันนะเขตและมุกดาหาร โดยกำหนดชนิดของอุตสาหกรรม
ที่จะดำเนินงานให้มีการเสริมกันและกัน

นอกจากนี้ สะหวันนะเขตได้มีการลงทุนจากธุรกิจประเภทไฮเทคอยู่แล้ว
ไม่ว่าจะเป็นชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เสน่ห์สายตา อุปกรณ์และอะไหล่รถยนต์ เป็นต้น
แต่สิ่งที่ต้องการให้เกิดการส่งเสริมคือเรื่องฝีมือแรงงานช่างเทคนิค และ
ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รวมทั้งยังต้องการเรื่องการศึกษา การสาธารณสุข
และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานในพื้นที่ ซึ่งทางมุกดาหารสามารถสร้าง
สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้เพื่อมารองรับการขยายตัวของสะหวันนะเขต และส่งเสริม
การเติบโตของเมืองในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษร่วมในรูปแบบของ
2 เขตเศรษฐกิจ ยังต้องการความร่วมมือที่เป็นรูปธรรม และมีการตกลง
ในกรอบการพัฒนาที่มีความชัดเจน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีความ
รวดเร็วในการดำเนินงานและชัดเจนในการตัดสินใจ